

ISSN 1407-7353

**MATERIAL SCIENCE AND APPLIED
CHEMISTRY**
**MATERIĀLZINĀTNE UN LIETIŠĶĀ
ĶĪMIJA**

2009-7353

**CHEMISTRY IN LATVIAN HIGHER SCHOOLS
DEPARTMENT OF CHEMISTRY OF THE LATVIAN UNIVERSITY IN 1944-1958.
WORK'S ORGANIZATION II**

**ĶĪMIJA LATVIJAS AUGSTSKOLĀS
LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES ĶĪMIJAS FAKULTĀTE LAIKĀ NO 1944. LĪDZ
1958. DARBA ORGANIZĀCIJA II**

Ilgars Grosvalds, Dr.sc.ing.

Uldis Alksnis, Doc., Dr.chem.

Imants Meirovics. Prof., Dr.chem.

Latvian Museum of History of Chemistry

Adress: 4 Kronvalda boulevard, Riga, LV-1586, Latvia

Phone +371 7322917

Atslēgas vārdi: zinātniskie grādi, disertācijas, studenti, absolventi, telpa.

Zinātniskie grādi un disertācijas

Laika gaitā fakultātē pieauga docentu, vecāko pasniedzēju un asistentu – zinātņu kandidātu skaits. Disertācijas tika aizstāvētas LVU Ķīmijas fakultātes zinātniskā padomē. (1. tabula) Vienīgi Edgars Freidenfelds disertāciju izstrādāja Ļeņingradas Ķīmijas tehnoloģijas institūtā (1952). Fakultātes mācībspēki (1947-1958) aizstāvēja 17 ķīmijas zinātņu kandidāta disertācijas: J. Sauka (1947), V. Grīnšteins, N. Brakšs (1948), J. Eiduks (1951), E. Gudriniece (1952), M. Mackanova (1953), V. Ēbele (1954), L. Osipovs (1955), J. Balodis, J. Ozoliņš, F. Ošis, A. Veiss (1956), A. Apsītis, V. Karlivāns, J. Putniņš, Ā. Groskaufmans (1958) un 3 farmācijas kandidāta disertācijas: M. Alberta, M. Dūmiņa (1948) un V. Vāverāne (1951).

Ķīmijas zinātņu kandidāta disertāciju par tērauda kausēšanu Martena krāsni aizstāvējis arī metalurģijas speciālists LVU Mehānikas fakultātes docētājs, vēlāk RPI direktors Kristaps Neilands (1948). Fakultātes darbinieki zinātņu doktora grādu vēl neaizstāvēja. Vienīgais zinātnieks, kas ieguva ķīmijas zinātņu doktora grādu, bija LZA Koksnes ķīmijas institūta laboratorijas vadītājs Pēteris Odincovs, kas strādājis arī LVU Ķīmijas fakultātē (1945-1953). Šajā Padomē disertācijas aizstāvējuši arī LZA Ķīmijas institūta, Organiskās sintēzes institūta u.c. iestāžu darbinieki. (2. tabula)

1949. gadā nomira E. Svirlovskis, 1950. gadā – J. Maizīte, 1954. gadā – A. Ķešāns, bet 1955. gadā – P. Kalniņš. 1957./58. mācību gadā fakultātē bija 32 mācību spēki, viņu vidū trīs profesori – G. Vanags, A. Ieviņš, L. Liepiņa; astoņi docenti – zinātņu kandidāti; deviņi vecākie pasniedzēji, tajā skaitā astoņi zinātņu kandidāti un 14 asistenti, viņu vidū viens zinātņu kandidāts [1].

Studenti un absolventi

Tā kā fakultāte darbību atjaunoja tikai 1945. gada janvārī, tad pirmā „normālā” pēckara studentu uzņemšana notika 1945. gada rudenī. Par tās rezultātiem 1945. g. 28. septembrī Fakultātes Padomes sēdē ziņoja dekāne I. Robežniece.

Pirmā kursā uzņemti.

a) Tehnoloģijas nodaļā:		
teicamnieki		18
no citām augstskolām		14
bijušie LVU studenti		13
pārbaudījumus izturējušie ķīmijas tehnologi (6 pārbaudījumus neizturēja)		40
farmācijas tehnologi		37
	Kopā	122
b) Farmācijas nodaļā:		
teicamnieki		4
no citām augstskolām		1
bijušie LVU studenti		22
pārbaudījumus izturējušie ķīmijas tehnologi (10 pārbaudījumus neizturēja)		72
farmācijas tehnologi		37
	Kopā	99

Pavisam 1. kursā uzņēma 221 studentu. Bez tam no jauna uzņēma:

- II kursā 7 tehnologus un 14 farmaceitus,
- III kursā 4 tehnologus un 4 farmaceitus,
- IV kursā 4 tehnologus un 6 farmaceitus,
- V kursā 1 tehnologu un 1 farmaceitu.

1946. gada rudenī tik lielu studentu skaitu vairs neuzņēma. Ķīmijas un farmācijas tehnoloģijas nodaļā uzņēma 75 studentus, bet praktiskās farmācijas nodaļā 50.

1946. gadā paralēli latviešu studentu plūsmai izveidoja krievu studentu grupu. 1957. gadā fakultātē noorganizēja arī Vakara nodaļu. Mainījās studentu apmācība. Sakarā ar Farmācijas nodaļas pāreju uz Rīgas Medicīnas institūtu, 1951. gadā pēdējo reizi fakultāti absolvēja farmaceiti. Vēl 1952. un 1953. gadā fakultāti beidza ķīmiķi farmācijas tehnologi. 1952. gadā pārtrauca gatavot elektroķīmiķus, bet 1957. gadā neuzņēma koksnes tehnologus un silikātu tehnologus, paredzot sagatavot plašāka profila inženierus tehnologus [2].

Kopējais studentu skaits 1957./58. mācību gadā bija 296, viņu vidū 113 ķīmiķi teorētiķi, 47 koksnes tehnologi, 85 silikātu tehnologi, 28 ķīmijas tehnologi. Publicētās ziņas par fakultāti beigušajiem laikā no 1944. līdz 1958. gadam ir pretrunīgas. Izpētot beigušo sarakstus, ieguvām 3. tabulā apkopotos datus.

LVU Ķīmijas fakultāti (1945.-1958.) beidza daudzi vēlāk ievērojami ķīmiķi: Latvijas ZA akadēmiķi Bruno Puriņš, Jurijs Bankovskis, Emīlija Gudriniece, Romans Kārklīņš, Jānis Freimanis, Gunārs Čipēns, Edmunds Lukevics, Elmārs Grēns, Tālis Millers, Marģers Līdaka, Uldis Sedmalis; LZA goda locekle Marija Šimanska; korepondētājlocekļi Aleksandrs Veiss, Vladimirs Karlivāns; zinātņu doktori: Pēteris Paukšs, Ēva Stankēviča, Haralds Gode, Leo Maijs, Jevgēnija Švarce, Edgars Freidenfelds, Osvalds Kukurs, Valentīna Slavinska, Gaida Sedmale. No rūpniecības darbiniekiem jāatzīmē Staņislavs Ruskulis, Jānis Ambainis, Harijs Holsts, Jānis Priedīte, Fricis Alksnis un daudzi citi [3].

Telpas un ķīmijas fakultātes iestādes

Apskatāmajā periodā Ķīmijas fakultāte aizņēma lielāko daļu no Kronvalda bulvāra 4 ēkas. Pārējā daļā bija izvietota Fizikas un matemātikas fakultāte un perioda sākumā arī Ģeogrāfijas fakultāte. Daļa no Farmācijas nodaļas darbojās Baznīcas (Veidenbauma) ielā 5. 1950. g., kad farmaceitus pārcēla uz Medicīnas fakultāti, pēdējā pārņēma arī Baznīcas ielas telpas. Dažas ķīmiķu nodarbības notika Kronvalda bulvārī 1. 1946. gadā uz turieni pārcēla Vispārējās ķīmijas katedru.

Pēc kara Kronvalda bulvāra 4 telpas bija diezgan sliktā stāvoklī, tāpēc nodarbības varēja sākties tikai 1945. gada janvārī. Notika tikai lekcijas un semināri. Laboratorijas praktiski vēl nedarbojās. Tāpēc par pirmo kaut cik normālo pēckara mācību gadu jāuzskata 1945./46. māc. gads. Telpu savešana kārtībā uz priekšu virzījās gausi. 1947. gada 8. septembrī dekāna vietnieks fakultātes padomes sēdē ziņoja, ka fakultāte slikti sagatavota jaunajam mācību gadam:

- a) nav izremontētas II, III un IV laboratorijas;
- b) nav izlaboti bojātie ūdensvadi, kanalizācija, elektriskie tīkli;
- c) trūkst stikla trauku, nav saņemti porcelāna trauki;
- d) nav jaunākās literatūras, bibliotēka nav savesta kārtībā;
- e) nav mehāniskās darbnīcas;
- f) trūkst telpu lekcijām un laboratorijas darbiem.

1945. g. februārī ar Rektora pavēli izveidoja Ķīmijas fakultātes padomi. Tās sastāvā bija profesori A. Cīrulis, E. Dišlers, A. Ieviņš, A. Kalniņš, P. Kalniņš, J. Krustiņsons, A. Ķešāns, J. Maizīte, E. Svirlovskis, V. Štāls; docenti I. Markevičs, I. Robežniece, V. Šķilters un sabiedrisko organizāciju pārstāvji.

1950. gadā Ķīmijas fakultātē izveidoja analītisko laboratoriju, kas izdarīja Latvijas tautsaimniecībai nepieciešamās analīzes. 10 gadu laikā veica 2889 analīzes.

Latvijas Ķīmijas biedrības vietā bija izveidota D. Mendelejeva ķīmiķu biedrība, kurā formāli iesaistīja arī studentus.

Samērā aktīvi darbojās Studentu zinātniskā biedrība: rīkoja konferences un daļa studentu studiju laikā kļuva par publicēto zinātnisko darbu līdzautoriem.

Par Ķīmijas fakultātes SZB sākumu uzskatāms 1945. g. 28. marts, kad Ķīmijas fakultātes Padome nolēma fakultātē izveidot divus studentu zinātniskos pulciņus – vienu farmaceitiem, otru ķīmiķiem. Par farmaceitu pulciņa vadītājiem nozīmēja prof. J. Maizīti un doc. I. Robežnieci, bet par ķīmiķu – doc. I. Romadāni un asist. J. Sauku. No studentu puses biedrību vadīja Laimonis Jepifanovs, kas Neorganiskās ķīmijas katedrā strādāja arī par lekciju laborantu.

1947. gadā pulciņus iekļāva LVU Studentu zinātniskās biedrības sastāvā. No Studentu zinātniskās biedrības izauga jaunie zinātnieki: E. Gudriniece, M. Šimanska, E. Grēns, Ē. Stankēviča, R. Valters, G. Ozoliņš, S. Apinītis, A. Kārkliņš, I. Vītiņa, G. Sālzirne-Sedmale u.c. [1,3].

Par Rentgenpētījumu laboratoriju stāsta G. Ozoliņš un S. Apinītis, kas zinātnisko darbu tajā uzsāka strādāt pie docenta J. Saukas jau kā otrā kursa studenti: „Šī laboratorija pilnīgi atbilda mūsu priekšstatiem par zinātnes templi: klusums, tīrība, dārga un sarežģīta aparatūra. Mēs pavadījām laboratorijā vieni paši daudz stundu, izpētījām visu skapju saturu, varējām nākt un aiziet jebkurā brīdī. Otrā kursa studenti, bez instruktāžas drošības tehnikā, pie rentgeniekārtas ar atklātu augstsprieguma pievadu! Docents tikai kā piemēru pastāstīja dažus gadījumus, kādos apstākļos kurš ir apstarojis pirkstu vai dabūjis izjust strāvas triecienu. Īstenībā tā bija efektīva instruktāža drošības tehnikā. Docents prasīja rūpīgu darbu. Tas arī saprotams, jo kristāli bija mazi, strādājām ar tiem zem mikroskopa. Mazākā neuzmanība, un kristāls bija nenovēršami pazudis.” [4]

Šo studentu darbi zinātniskā biedrībā vēlāk izvērtās par diplomdarbiem.

Kā visās padomju iestādēs fakultātē izveidoja partijas biroju, komjaunatnes biroju un arodbiroju.

Fakultātes bibliotēkā fakultātes Padome 1945. g. 30. maijā paredzēja divus darbiniekus: lasāmgalda priekšnieci (Birznieci) un bibliotekāri (Krumoviču). Lielāko daļu no apskatāmā perioda bibliotēkā strādāja divi darbinieki. Pirmajos pēckara gados fakultātes darbiniekiem bija neparasti, ka bibliotēka nesaņem jaunāko ārzemju literatūru. Apgādi ar padomju literatūru dažos gados noregulēja. Fakultātes kanceleju vadīja vecāka dāma Rūja, kas dzīvoja līdz studentu priekiem un bēdām. Pie viņas vienmēr patīkami bija iegriezti.

1. tabula

The dissertations by the staff in chemistry and pharmacy
LVU Ķīmijas fakultātē mācībspēku aizstāvētās ķīmijas un farmācijas* zinātņu kandidāta disertācijas

	Mācībspēks	Amats	Disertācijas nosaukums	Gads
1.	Sauka Jānis	Doc.	О кристаллической модификации фтористого свинца.	1947.
2.	Grīnšteins Voldemārs	Doc.	Vielu poliploidās aktivitātes un nitrozes indes funkciju atkarība no ķīmiskās konstitūcijas un alkaloīdu daudzuma palielināšanās <i>Datura stramonium</i> poliploida formās.	1948.
3.	Brakšs Nikolajs	Doc.	Latvijas purvu sapropeļa un kūdras ķīmiskā izmantošana.	1948.
4.	Neilands Kristaps	Prof.	Режим марганца при плавке кипящей стали в основных мартеновских печах малой емкости.	1948.
5.	Alberta Marta*	Asist.	Nikotīnskābes amīda ietekme uz insulīna iedarbību.	1948.
6.	Dūmiņa Milda*	Vec.pasn.	Par sila priedes terpentīneļļas autooksidācijas produktiem.	1948.
7.	Eiduks Jūlijs	Doc.	Latvijas PSR mālu īpašības un to nodarība klinkeru izstrādājumu ražošanā.	1949.
8.	Vāverāne Vilma*		Кристаллические действующие вещества папоротника раскидного <i>Dryopteris dilatata</i> Asa Gray	1951.
9.	Gudriniece Emīlija	Doc.	Augšanas vielas kondensēto gredzenu rindā.	1952.
10.	Freidenfelds Edgars**	Doc.	Изучение кристаллических фаз и некоторых ферромагнитных свойств смешанных никельцинковых и марганцево-цинковых ферритов.	1952.
11.	Mackanova Mirdza	Doc.	Nitroindandions kā analītisks reaģents.	1953.
12.	Ēbele Velta	Asist.	Priežu skuju kompleksas izmantošanas iespējas C vitamīna un karotīna koncentrātu ieguvei.	1954.
13.	Osipovs Leonīds	Doc.	Pētījumi par nātrija nitrāta termisko disociāciju dažu oksīdu klātienē.	1955.
14.	Balodis Juris	Doc.	Сопротивление пограничного слоя, электродный потенциал и коррозия алюминия в растворах сульфатов и хлоридов алюминия и калия.	1956.
15.	Ozoliņš Jānis	Vec.pasn.	Silikātķieģeļu izgatavošanas iespējas no dolomītkaļķiem.	1956.
16.	Ošis Fricis	Vec.pasn.	Pētījumi par mākslīgi iegūta kalcija karbonāta modifikāciju rašanās nosacījumiem.	1956.
17.	Veiss Aleksandrs	Vec.pasn.	Alumīnija oksīdu hidratu kristālisko modifikāciju sorbcijas īpašības elektrolītu ūdens šķīdumos.	1956.
18.	Apšītis Arnis	Asist.	Sistēmas CaO-BaO-TiO ₂ dielektriķu fizikāli ķīmiskās īpašības.	1958.
19.	Karlivāns Vladimirs	vec.pasn.	Изменения лигнина при щелочных способах варки целлюлозы.	1958.
20.	Putniņš Jānis	Asist.	Pētījumi par cinka un kadmija borātiem.	1958.
21.	Groskaufmans Ādolfs	Vec.pasn.	Основные хлориды алюминия и их оптические свойства.	1958.

** Ķīmijas zinātņu kandidāta disertācija aizstāvēta Ļeņingradas Ķīmijas tehnoloģijas institūtā.

2. tabula

The dissertations by the staff of other institutions presented at the Scientific Council of the Faculty of Chemistry of Latvian University
 Latvijas Zinātņu akadēmijas u.c. iestāžu darbinieku aizstāvētās disertācijas LVU Ķīmijas fak. Zinātniskā padomē

	Mācībspēks	Disertācijas nosaukums	Zinātniskais grāds	Gads
1.	Bajārs Voldemārs	Pētījumi par sapropeļa un tā organiskās masas komponenta termisko sadalīšanos	ķ.z.k.	1951.
2.	Bankovskis Juris	Аналитическое применение 8-меркаптохинолина	ķ.z.k.	1952.
3.	Cielēns Eižens	Fosfatīdu un holona bioķīmiskais raksturojums un to saturs vietējo pākšaugu sēklās	ķ.z.k.	1949.
4.	Geita Laima	Indandiona 1-3 kondensēšana ar fenentrenhinoniem un acenaftenhinoniem	ķ.z.k.	1955.
5.	Hadorčenko Viktors	Синтез и исследование боратов меди	ķ.z.k.	1953.
6.	Karlsons Kārlis	Dažādās temperatūras apdedzināto mālu hidrauliskās īpašības	ķ.z.k.	1950.
7.	Krimova Lidija	Исследования в области боратов никеля	ķ.z.k.	1952.
8.	Kroina-Judina	Материалы по вопросу о влиянии пенициллина на некоторые морфологические и биохимические показатели периферии крови	farm.z.k.	1949.
9.	Lipmans Mendels	Nitroindandiona sāļu iedarbība ar jodu	ķ.z.k.	1948.
10.	Odincovs Pēteris	Строение клеточной стенки трахенид древесины ели и его влияние на процессы набухания, гидролиза и адсорбции	ķīm.zin.dokt.	1957.
11.	Ozols Jānis	Pētījumi par bismutilnitrātiem	ķ.z.k.	1950.
12.	Ošis Zinaīda	Alumīnija un dzelzs korozijas produktu ķīmiskais un fāzu sastāvs sāļu šķīdumos	ķ.z.k.	
13.	Puriņš Bruno	Электродный потенциал и скорость коррозии железа в водных растворах электролитов	ķ.z.k.	1955.
14.	Šmits Arvīds	Koloīdo metālu oksidēšana ar gaisa skābekli	ķ.z.k.	1957.
15.	Šriro-Šermane Olga	Vitamīns B, viņa noteikšanas metodes, saturs uzturvielās un saglabāšana pie kulinārās apstrādes	ķ.z.k.	1949.
16.	Švarce Jevgenija	Бораты щелочных и щелочноземельных металлов и их состояние в водных растворах	ķ.z.k.	1955.
17.	Vaivade Austrā	Изменение pH и его значение при коррозии металлов в солевых растворах	ķ.z.k.	1954.
18.	Vaivads Alberts	Pētījumi par apdedzināto dolomītu un mālu saturošā ģipša fizikāli ķīmiskām un tehniskām īpašībām	ķ.z.k.	1953.
19.	Vanaga Elga	Nitroindandiona iedarbība ar formaldehīdu un etiķskābes anhidrīdu	ķ.z.k.	1954.
20.	Vimba Bruno	Sapropeļa termiskā šķīdināšana un iegūto produktu ķīmiskais raksturojums	ķ.z.k.	1956.
21.	Vimba Silvija	Pētījumi par mangāna un kobalta borātiem	ķ.z.k.	1954.
22.	Vītola Velta	Jauna metode izohinolīna atvasinājumu sintēzei	ķ.z.k.	1952.
23.	Zalukajevs Leonīds	Механизм хинальдиновых синтезов	ķ.z.k.	1950.

3. tabula

The number of graduates of the Faculty of Chemistry 1945 – 1958
 Ķīmijas fakultātes absolvējošo studentu skaits 1945. – 1958. g.

Beigšanas gads	Ķīmiķi teorētiķi	Ķīmiķi inženieri	Silikātu tehnologu	Koksnes ķīmijas tehnologi	Elektroķīmijas tehnologi	Ķīmiķi farmaceiti	Farmācijas tehnologi	Kopā
1945.	-	-	-	-	-	-	-	-
1946.	-	16	-	-	-	5	-	21
1947.	-	13	-	-	-	5	-	18
1948.	-	20	-	-	-	37	-	57
1949.	-	28	10	19	7	37	-	101
1950.	-	1	1	2	-	-	15	19
1951.	-	-	16	20	8	-	16	60
1952.	9	-	18	26	7	-	14	74
1953.	23	-	29	27	-	-	2	81
1954.	-	-	20	20	-	-	-	40
1955.	18	-	22	23	-	-	-	63
1956.	26	-	21	26	-	-	-	73
1957.	25	-	23	18	-	-	-	66
1958.	19	-	23	23	-	-	-	65
Kopā	120	78	183	204	22	84	47	738

Literatūra

1. Pētera Stučkas Latvijas Valsts universitāte 40 gados (1919-1959). Latvijas Valsts izdevniecība, Rīga, 1959. 456 lpp.
2. Ķīmijas fakultātes protokolu grāmata (1940. 19.sept. - 1948. 24.sept.). Latv. ķīm. vēst. muzejs, 31. krājums.
3. Grosvalds I., Alksnis U. Ķīmijas fakultāte (1944-1958). Grām.: Augstākās tehniskās izglītības vēsture Latvijā. 2. daļa. RTU, Rīga, 2004, 355.-366.lpp.
4. Ķīmijas fakultātes protokolu grāmata (1940. 19.sept.-1948. 24.sept.). Latv. ķīm. vēst. muzejs, 31. fonds.
5. Augusts Ķešāns dzīvē un darbā. Zinātne, Rīga, 1981. 340 lpp.

Grosvalds I., Alksnis U., Meirovics I. Ķīmija Latvijas augstskolās. Latvijas Valsts Universitātes Ķīmijas fakultāte laikā no 1944. līdz 1958. Darba organizācija. II

Latvijas Valsts Universitātes Ķīmijas fakultātē no 1944. līdz 1958. gadam aizstāvēja 17 ķīmijas kandidāta un 3 farmācijas kandidāta disertācijas. Docentu skaits palielinājās, bet profesoru – samazinājās. 1949. gadā nomira profesors E. Svirlovskis, 1950. gadā – profesors J. Maizīte, 1954. gadā – profesors A. Ķešāns, 1955. gadā – profesors P. Kalniņš. Palika tikai trīs profesori: G. Vanags, A. Ieviņš un L. Liepiņa. 1946. gadā bez latviešu plūsmas studentiem izveidoja krievu plūsmu.

Šajā laikā no priekšmetu sistēmas pārgāja uz kursu sistēmu. 1957./1958. g. fakultātē studēja 296 studenti. Fakultāti no 1945. līdz 1958. gadam pabeidza 738 jaunie speciālisti, tai skaitā 120 ķīmiķi teorētiķi, 183 silikātu tehnologi, 204 koksnes tehnologi, 84 ķīmiķi farmaceiti, 78 ķīmiķi inženieri, 47 farmācijas tehnologi un 22 elektroķīmijas tehnologi. Šajā periodā fakultāti beiguši 10 nākamie Latvijas PSR akadēmiķi un 3 korespondētājlocekļi.

Grosvalds I., Alksnis U., Meirovics I.

Chemistry in Latvian high schools. Departments of Chemistry of the Latvian University in 1944-1958. Organization of work. II

During the years from 1944 to 1958 in the department of chemistry at the Latvian State University there were defended 17 dissertations of chemical sciences candidates and 3 dissertations of pharmaceutical candidates. The number of assistant professors has grown, however, that of professors has decreased. In 1949 there passed away professor E. Svirlovskis, in 1950 – professor J. Maizītis, in 1954 – professor A. Ķešāns and in 1955 – professor P. Kalniņš. There remained only 3 professors: G. Vanags, A. Ieviņš and L. Liepiņa.

In 1946 besides the flow of Latvian students there was also formed the flow of students with the Russian language of education. In the study year of 1957/1958 there were studying 296 students.

From 1945 to 1958 the department has prepared 738 specialists, among the 120 specialists of chemical theory, 183 silicate technologists, 204 technologists of wood, 22 technologists of electrochemistry, 84 chemical pharmacies, 78 engineers chemists and 47 technologists of pharmaceuticals. In this department graduated 10 future academicians and 3 corresponding members of the Latvian SSR Academy of Sciences.

Гросвалд И., Алкснис У., Мейровиц И.

Химия в высших учебных заведениях Латвии. Организация труда на химическом факультете Латвийского Государственного университета в 1944-1958 гг. II

В периоде от 1944 по 1958 год на химическом факультета Латвийского Государственного университета защитили 17 диссертаций на соискание ученой степени кандидата химических наук и 3 на соискание кандидата фармацевтических наук. Число доцентов увеличилось, а число профессоров уменьшилось. В 1949 году скончался Э. Свирловский, в 1950 г. – проф. Я. Майзите, в 1954 г. – проф. А. Кешан, в 1955 г. проф. П. Калнинь. Осталось только 3 профессора: Г. Ванаг, А. Иевиньш и Л. Лепинь.

В 1946 г. наряду с латышским потоком обучения студентов организовали русский поток. В 1957/58 уч.г. учились 296 студентов. С 1945 по 1958 год факультет закончили 738 специалистов. Из них 120 химиков теоретиков, 183 инженеров по технологии силикатов, 204 инженеров по химической технологии древесины, 22 инженера по электрохимической технологии, 84 фармацевтов, 78 инженеров химиков и 47 инженеров по фармацевтической технологии. В этот период факультет окончили 10 будущих академиков АН Латвийской ССР и 3 члена корреспондента.